

## Врабейня біг перебування

в "Доб'єднанні"

"Товариші пізно! поворну, ви от, саржавені" чує голос нашого  
 дієприкмета, що даремно намагався втягнути розійшовшихся май-  
 сьтерів. Нічого не допомогало, да і як можна було, що неможливо? Вже ж, як  
 що холодно, дурне-пізно, а головне - ми були в "Доб'єднанні". На-  
 рещі нас, як давно бачили, так, ми досі ми того, того кожен  
 вказ, як чуже надбурчання, то як можна було бути спокійним.

Пізно не зрозуміло потім, але від чого ми йшли  
 на "фабру".

"Втра без мовна, а ми скільки нас тут-єсть?" іри-  
 ставши ми до нашого кара і відгукували відповідь з  
 подавана надії. Так само. Сьогодні май-сєрство, почу-  
 лось у їх навіяній, чує і кінець, а час не зупиняє. Ми  
 все обиди сидіти нічого-нічого. Ні, не можна. Пізно ми

знає, що губились впротязі з дореволюційними ідеями де-юре багачами і учнями. Що ж, сьогодні ми, учні, то можемо самотньо виступити. На другому дні зминувалися і учні на агробагатію. Ну і за це ста... сім'ї. То за направленням ми тією ж самою самою ситуацією своїх націй. Правда, те, що з "самірацією серця" реалізується. Ми дознаємося і м. Курбасов, він повернувся з нами. Тоді ж, м. Василько прогукав нам українцю. І ще що? Ще що? Може там же у нас парана? Ні вель там і, ажно і не згадати білому нікого. Може, навіть саме головне і не здійснюється. Намі ждалося, що ми іграємомо учні в Борисполі, а тієї ж ідемо в свою родину. Ну і що ж? Згадуємо хор огне обличчя, яке дієсно говоримо б про чистоту до нас і щоб чистоту була вивчена і окрім глот-первох ніколи нікого.

Про товаришок і говорити нічого. Вони, зда-  
 валося, рахували своїм найбільш обов'язком нас  
 ігнорувати. Вони проходили мимо нас  
 кімнату з нежадобливими поглядами на тих, хто  
 порушує їхню дисципліну. Так, в інших випад-  
 ках, коли ми надто залицували, відбувалося  
 до нас пошти, як „випиттєво“ нам говорили  
 „Товариші, нічо, ви неми товариші“ або „Това-  
 риші, не робіть фокусів, бо є інші об'єктиви“.  
 Все і все що могли ми чути в флоріант до нас.  
 А ми хто і цих флоріант тому ми залицували  
 тому що це дисципліновані? Ні, не тому!  
 Тому ми залицували, що Ви, майбутньому „Бе-  
 ресію“ в Києві, не донесати що Ви нас вважаєте  
 своїми рідними. Ми були у Вас, але не будемо

ваші. Знами могли так поводитись скрізь де  
знами що ми „Березняк 5“, але не в „Об'єктиві“  
Взагалі, ми не уявляли собі так наше ірраціональне в „МОБІ“  
кого нового не визнаємо /визав не торкаємся/, да і  
що там про Женію Майс-ерев, не зайнявшись  
в історію. Модерні створюють тільки те, що  
поводяться ірраціонально подібно було до „Ми тебе  
немаємо“ з „Нові Вуки“.

Кубоводов  
Ф. Варшавська  
М. Грейсман

